

LAPSITYÖ

ASTEN käyttäminen palkkatyöläisinä tuotannollisen elämän palveluksessa on yksi kapitalistisen järjestelmän oleellisia ilmiöitä. Se on sille yhtä ominainen ja kiertämätön, kuin ovat esim. kansainväliset sodat markkinaeduista, aika-ajoin uusiintuvat teollisuuspuola- ja työttömyyskaudet, prostitution, jne. Yhtä vähän kun nämä edellämainitut ilmiöt aiheutuvat omistavan luokan jäsenten hyvyydestä tai pahuudesta, tahdosta tai tahdottomuudesta, yhtä vähän on lapsityö seurausta samanlaisista vaikuttimista. Niin pian kun kone on kehitetty niin vähän ihmisvoimaa ja älyä vaativaksi, että kuudentai kahdeksan vuotias lapsi kykenee käyttämään sitä yhtä hyvin kuin täysikasvuinen mies, silloin sen käyttäjäksi palkataan lapsi ja mies syrjäytetään, sillä se on kapitalistisen tuotannon lakien mukaista. Toisaalta taas pakoittaa työväenluokan lapsia tuotannon palvelukseen perheen isän ja äidinkin palkan riittämättömyys perheen ylläpitämiseen. Ei siis myöskään siltä taholta ole vaikuttimena isän ja äidin kovasydämys siihen, että heidän lapsensa jo varhaisessa nuoruudessaan joutuvat sääli-mättömän riiston alaisiksi kapitalistisen tuotannon palveluksessa, vaan ovat syyt suorastaan taloudelliset tältä, kuten toiseltakin puolelta. Lapsityötä on siis käsiteltävä puhtaasti kapitalistiseen järjestelmään kuuluvana taloudellisena ilmiönä.

On suorastaan mahdotonta saada tarkasti paikkansapitäviä tilastoja, jotka osoittaisivat lapsityövoiman käytön todellista laajuutta. Yhdysvaltain hallituksen kokoamat tilastot ovat siinä suhteessa varsin puutteellisia. Selvästi on myöskin havaittavissa pyrkimys saada tilanne näyttämään mahdollisimman hyvältä ja riistettävänä olevien lasten lukumäärä mahdollisimman pieneltä. Tilastojen kokoojat ovat käsittäneet velvollisuutensa olevan siten menetellä. Koetaan saada järjestelmä näyttämään niin viattomalta kun mahdollista. Siitä huolimatta ovat numerot hämmästyttävän suuret.

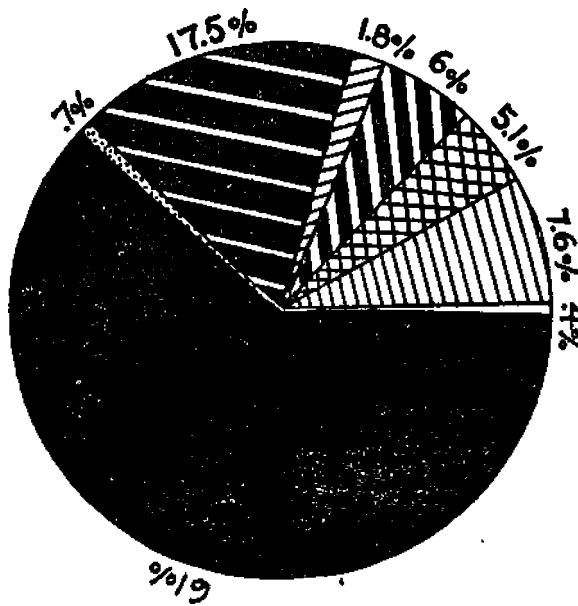
Vuoden 1920 sensus osoittaa kymmenen ja kuudentoista ikävuosien välillä olevien palkkatyöläisten lukumäärän olevan 1,060, 858. Näistä työskenteli 61 prosenttia, eli

647,309, maanviljelyksessä, 17.5 pros. kauppa- ja liikealoilla. Yhteissummasta oli 378, 063 kymmenen ja neljäntoista ikävuosien välillä.

Merkille on tässä pantava se, että lapsityön kaikkein räikein puoli on koitettu peittää, jättämällä tilastot kokonaan keräämättä alle kymmenen vuotiaista, joita kuitenkin tiedetään olevan Yhdysvalloissa satohintuhansiin nuoseva määrä, osa ollen suorastaan tunti- ja päiväpalkka työssä ja osa sellaisissa tehtävissä, kuin on esim. sanomalehtien ja kaikenlaisen rihkaman kauppiaina, vanhempainsa kanssa työskentely kodeissa jne.

Viime sensuksen erikoistarkoituksena näyttää, sikäli kun lapsityö on kysymyksessä, olevan osoittaa kuinka suuressa määrässä lapsityö on vähentynyt vuosien 1910 ja 1920 välillä. Ansio siitä lasketaan lankeavan lainlaadinnalle, jolla eri valtioissa on koitettu sitä rajoittaa, korottamalla palkkatyössä sallittavien ikärajaa ja tekemällä muita rajoituksia lakikokoelmiin. Yleisesti tunnettua kuitenkin on, missä määrin näitä lakeja käytännössä toteutetaan. Niiden toteuttaminen tulee kysymykseen vain sikäli, kun työväestö taloudellisella voimallaan kykenee pakoittamaan niitä noudattamaan.

Sensusviraston itsensäkin taholta myönnetään, että se eroavaisuus lapsityön laajuudessa, mikä esiintyy edellämainittujen vuosien tilastoissa, ei ole todellinen. Yhtenä syynä on se, että vuotena 1910 otettiin tilastot huhti- ja toukokuussa ja vuotena 1920 tammikuussa. On luonnollista, että maanviljelyksessä ja muissa samanluontoisissa tehtävissä työskentelevien lukumäärä on paljon pienempi tammi- kuin toukokuussa. Toisena syynä selitetään olevan sen, että vuotena 1910 kootut tilastot liioittelevat lapsityöläisten lukumäärää — mikä tuskin pitää paikkaansa, sillä kapitalistiluokan palveluksessa toimivat eivät ole taipuvaisia liioittelemaan nykyisen järjestelmän varjo-puolia. Tätä viimeistä väitettä tukee m. m. Survey julkaisun lausunto, jossa selitetään, että Lapsityötoimiston toimittamat tutkimukset ovat osoittaneet ei tapahtuneen lapsityön liioittelua vuoden 1910 sensuksessa, vaan päinvastoin vuoden 1920 numeroiden

Lapsityö tilastotieteen valossa.

olevan pienemmät kuin mitä asiain todellinen laita edellyttäisi. Toisin sanoen: viime sensuksessa on koitettu osoittaa lapsityön olevan vähenemässä.

Emme tahdo lähteä jyrkästi väittämään vastaan, ettäkö ei ehkä olisi lapsityöläisten lukumäärä vuotena 1920 ollut pienempi kuin kymmenen vuotta aikasemmin. Kuten sanottu, tarkkoja tilastoja ei ole saatvissa. On kuitenkin eräs syy, jonka sensusvirasto ja porvarilliset kirjoittajat ovat jättäneet huomioon ottamatta. Kajoamme siihen lyhyesti.

Edellä mainittiin, että työläisten lapset eivät suinkaan ole teollisuudessa siksi, että heidän vanhempansa haluaisivat heidät siellä nähdä, vaan taloudellisten syiden pakottamina, vaikkakaan suuri osa työläisvanhemmista itsekään eivät näitä syitä käsitä perinpohjin.

Vuotena 1920 ja muutamina vuosina ennen sitä vallitsi Yhdysvalloissa verrattain hyvä työaika. Teollisuuselämä oli vilkasta ja työläisillä oli mahdollisuus saada työvoimansa myytyä. Työläisperheen isällä ja äidillä oli siis paremmat mahdollisuudet huolehtia lastensa toimeentulosta ja pitää heidät poissa palkkatyöstä. Sen taloudellisen tekijän, joka työväenluokkaan nähden on vaikuttimena lapsityön vallitsemiseen, vaikutus oli siis suuresti heikentynyt, joskin vain tilapäisesti. Suuresti toisenlaiset olisivat ehkä tilastonumerot olleet, jos ne olisi koottu vuotta taikka paria myöhemmin, jolloin jo oltiin saavuttu lähemmäksi kapitalistista "normaalia".

Ne kapitalistisen järjestelmän puolesta anteeksipyytelijät ja tulkitsijat, jotka koettavat tilastoilla pyrkiä osoittamaan, että lapsityön kirous voidaan poistaa järjestelmää muuttamatta, rakentavat selittelynsä suoranaistilanteille, numeroiden sovitulle ja tilanteille, jotka eivät ole tyypillisiä, vaan poikkeustilanteita. Luokkatietoinen työväestö käsittää, että tämä ihmiskunnan elinjuuria kalvava kirous, yhdessä muiden tämän järjestelmän välttämättömien seuralaisten kanssa, häviää vasta itsensä kapitalistisen järjestelmän hävitessä.

V.

TEOLLISUUSUNIONIN NO. 120 JASENILLE

Huomautus Puutavaratyöläisille.

Kalkki ne työläiset, jotka työskentelevät puutavateollisuudessa ja huluavat saada vieraskielistä kirjallisuutta, pyydetään siitä kirjoittamaan osotteella: Wm Bryan, 2 So. Morgan st. Chicago, Ill.

Arthur Coleman, L. W. I. U. No. 120. Siht.-Ra-

hastonhoitaja, Wm Bryan, L. W. I. U. No. 120 Yleisen Agitat. Komitean Puheenjohtaja.

Californiassa työskentelevät puutavaratyöläiset pyydetään kirjoittamaan osotteella: H. M. Edwards, Box 785, San Francisco, Cal.

H. M. Edwards, L. W. I. U. No. 120 Yleisen Agitat. Komitean jäsen.